

د افغانستان اسلامي امارت

ستره محکمه

د فیصلې د لیکلو تعلیمات نامه

رأس الـ ورقه :

(۱) فیصله به د امارت په رسمي ورقه لیکل کېږي .

(۲) د محکمې تعیین به کوي چي د کوم ولایت د ولسوالی محکمه یا دیوان دی، ملکي یا نظامي ده، ابتدائي، یا مرافعه، یا تمیزدی

(۳) د صدورتاریخ به په خپل ځای کي مرتب په هجري قمري (اول ورځ، بیامیاشت او بیا کال) لیکي .

(۴) د فیصلې د هري صفحې تعین به کوي او هم به د مجموعه اوراقو شمېر لیکي .

(۵) د فیصلې عمومي او خصوصي نمبر به داسي $\frac{۱۲}{۴}$ لیکي، همدارنگه عنوان د فیصلې چې غصب ده، سرقه ده وغیره او هره ورقه به په مهر او امضاء سره نښانې کېږي .

دسـ تون دتـ رفـه اشخاص متـ علق مواد :

(۶) د مدعي سره بالاصله، بالوکالة، بالولاية او بالوصاية ذکر کول ضروري دی .

(۷) د مدعي شهرت مکمله (نوم، ولد، ولدیت) سکونت اصلي او فعلي ولایت، ولسوالي، کلی یا ناحیه به ذکر کوي .

(۸) د مدعي قوم، کسب، تابعیت به ذکر کوي او د تذکیري نمبر به لیکي .

(۹) د مدعي علیه سره لفظ د بالاصله، بالوکالة، بالولاية او بالوصاية ذکر کول ضروري دي .

(۱۰) د مدعي علیه شهرت مکمله، سکونت اصلي او فعلي، قوم، کسب او تابعیت او د تذکیري نمبر ذکر کول ضروري دی .

(۱۱) د معرفت د شاهدانو شهرت مکمله سکونت اصلي او فعلي به ذکر کوي .

(۱۲) د معرفت د شاهدانو اهلیت او د شاهدی الفاظ به ذکر کوي او د هر شاهد د گوتي لگولو سره به دهغه نوم هم لیکي .

دسـ تون دتـ رفـه اشخاص متـ علق مواد :

(۱۳) د مدعي او مدعي علیه سره بالاصله، بالوکالة، بالوصاية بالولاية ذکر کول ضروري دی .

(۱۴) د مدعي او مدعي علیه شهرت مکمله، سکونت اصلي او فعلي مثلاً ولایت ولسوالي کلی یا ناحیه ذکر کول ضروري دی یا به مذکور په ستون تعرفه اشخاص سره اشاره ورته کوي .

(۱۵) د مدعی به تعیین به په شرعي طریقہ سره کوي که منقول وي که غیر منقول وي مثلاً که یوه قطعہ ځمکه وي موقعیت به یې ذکر کوي دعام څخه تر خاص مثلاً د غزني ولایت د واغزولسولي دمیداد بابا کلي په غربي طرف کي موقعیت لري .

(۱۶) د ځمکي صفت به بیانوي چي مزروعه که غیر مزروعه آبي ياللمې (دیمه) باغ او که غیره ده .

(۱۷) حدود اربعه او حد فاصل به ذکر کوي په داسي ترتیب: شرقاً، غرباً، شمالاً او جنوباً همدارنگه: د قتل په دعوی کي دمقتل موقعیت او حدود اربعه به ذکر کوي .

(۱۸) که طرفونه د نورو خلگو وي نو د اصحاب الحدو د شهرت مکمله به ذکر کوي او نسبت د ملکیت به اصحاب الحدو د و ته کوي .

(۱۹) که کوم طرف ته غیر مملو که ځمکه وي مثلاً عامه یا خاصه لاره، سړک، لښتی، ویا له، سیند وغیره نوییا دعام او خاص ذکر کول کفایت کوي البته که فواصل ذکر شي ښه ده .

(۲۰) سبب د حکم ذکر کول چي مثلاً شاهدان، اقرار او غیره .

(۲۱) د فیصلي خلاصه او محکوم له ذکر کول چي فیصله د چاپه گټه وشوه ،

د ستون تشريحات متعلق مواد :

(۲۲) تاریخ ورود ذکر کول ضروري یعنی په کوم تاریخ چي مدعي محکمي ته خپله عريضه راوړه .

(۲۳) د الیکل هم مناسب دي چي مدعي مستقيماً محکمي ته عريضه وکړه یا دا چي د مربوطه مرجع له خوا د مکتوب په توسط موضوع محکمي ته راجع شوي ده .

(۲۴) د خپلي محکمي ذکر او وضاحت به کوي چي د فلان ولایت، ولسوالي، ابتدائیه شرعي محکمي ته مثلاً .

(۲۵) د مدعي او مدعی علیه بالا صاله یا بالو کاله یا بالولاية یا بالوصایه او شهرت مکمله به لیکي یا به داسي لیکي چي مدعي یا مدعی علیه چي مذکور په ستون تعریفه اشخاص کي دي .

(۲۶) د مدعي او مدعی علیه اهلیت تامه به لیکي

(۲۷) که مدعي یا مدعی علیه وکیل وي دو کالت خط عمومي او خصوصي نمبر تاریخ د ترتیب دو کالت خط او تعیین دهغه محکمې چي وکالت خط پکي جوړ شوی وي او تعیین دو کالت خط چي بالا قرار یا بالشهود دی به لیکي .

(۲۸) د موکل یا موکلینو شهرت مکمله موقعیت اصلي او فعلي اهلیت تامه قوم کسب او تابعیت ذکر کول ضروري دي .

(۲۹) دو کالت په صورت کي تعیین د خصوص د دعوی ضروري ده .

(۳۰) په وکالت کي د تعیین ضروري ده چي مذکور وکالت مقید دی مثلاً وکالت بالخصومت دی، یا مطلق دی مثلاً په خصومت، صلح، اقرار، ابراء ټولو کي ده .

(۳۱) په وکالت کي د اوضاحت ضروري دی چي وکالت په همدغه یوه محکمه پوري خاص دی که تر محاکمو ثلاثه پوري دی

(۳۲) که مدعي یا مدعی علیه اصیل وي نسبت د ملکیت به ځان ته کوي او که وکیل، وصي، یا ولي وي نسبت به خپل مؤکل، موصلی له یا مولی له ته کوي .

(۳۳) د مدعی بها تعیین په شرعي طریقہ سره منقول وي که غیر منقول صراحتاً یا حواله مذکور په موضوع و تحدید آن باندي ضروري دی مثلاً که حکمک وي موقعیت يي ذکر کول او دا وضاحت کول چي سره دلوا حقو یا بغیر دلوا حقوده

(۳۴) د دعوي تعیین به کوي چي د ملک مطلق او که د ملک بالسبب دعوی ده .

(۳۵) بیا به محکمہ داسي ليکي چي د مدعي خخه صورت دعوی طلب شوه او وخت مثلاً لس ورځي ورکړل شو .

(۳۶) بیا به ليکي چي مثلاً مدعي په ټاکلي وخت خپله صورت دعوی راوړه صحیح وه په عام او خاص شرائطو د دعوی مشتمله وه .

(۳۷) او په فيصله کي به ليکي چي وروسته له صحت د دعوی د مدعي ليکلي صورت دعوی د محکمي لخوا په محضر د قضاء په حضور د دوه نفره شاهدانو کي پرمدي عرض شوه او مدعي دگوتي په لگولو سره دخپلي ليکلي صورت دعوی تصدیق په حضور د دوه نفره شاهدانو فلان او فلان کي وکړی .

(۳۸) بیا به ليکي چي مدعی عليه ته جلب و ليرل شو ، البته جلب پانه باید په اصولو برابره وي د جلب پاني ټول شرائط پکي مراعت شوي وي تردغه وروسته به د ملک مطلق په صورت کي اثبات د ذواليدي په شاهدانو سره کوي او د ملک بالسبب په صورت کي تصادق د جانيينو کفايت کوي .

(۳۹) تردغه وروسته چي کله مدعی عليه حاضر سو ، که مدعي خپله صورت دعوی پخپله ويلاي سوه خپله به يي په مجلس د قضاء په حضور د خصم (مدعی عليه) کي پرمدي عرض او اقامه کړي د اشاري په ځايونو کي به اشاره مدعی عليه او مدعی به ته کوي او هغه مدعی به چي ممکن الاحضار وي د صورت دعوی د عرض په وخت کي به يي په محکمہ کي حاضر وي او اشاره به ورته کوي ، البته که صورت الدعوی مدعي نشوای ويلاي د مدعي ، مدعی عليه او شاهدانو په حضور کي به يي قاضي لولي مدعي به يي تصدیق کوي

(۴۰) تردغه وروسته به ليکي چي صورت دعوی يا خلاصه د صورت دعوی داده او صورت دعوی يا خلاصه به په فيصله کي د مدعي د وضاحت سره سم ذکر کوي دخلاصي په صورت کي به ليکي چي صورت دعوی چي پر دو مره اوراقو مشتمله ده او هر ه ورکه د محکمي لخوا مهر شوي د فيصلې د اوراقو ضميمه ده .

(۴۱) او په فيصله کي به ليکي چي د مدعی عليه ليکلي جواب (دفع دعوی) د محکمي لخوا په محضر د قضاء په حضور د دوه نفره شاهدانو کي پرمدي عرض شوه او مدعی عليه دگوتي په لگولو سره دخپلي ليکلي جواب (دفع دعوی) تصدیق په حضور د دوه نفره شاهدانو فلان او فلان کي وکړی .

(۴۲) بیا به مدعي بال دفع خپل جواب (صورت دفع) په مجلس د قضاء په حضور د خصم کي اقامه کړي د اشاري په ځايونو کي به اشاره کوي تردغه وروسته به ليکي چي جواب (دفع دعوی) يا خلاصه د جواب (دفع دعوي) داده او (دفع دعوی) جواب يا خلاصه به په فيصله کي د مدعی عليه د وضاحت سره سم ذکر کوي دخلاصي په صورت کي به ليکي چي جواب (دفع دعوی) پر دو مره اوراقو مشتمله ده او هر ه ورکه د محکمي لخوا مهر شوي د فيصلې د اوراقو ضميمه ده: البته په بسطو او مستعجله دعوو کي دي د (۴۲، ۵۵، ۱۳۱، ۱۳۵) مواد د اداري اصولنامي په نظر کې ونيول شي

(۴۳) بیا به ليکي چي په فلان تاريخ مدعی عليه حاضر شو او په مجلس د قضاء په حضور د مدعي او شاهدانو کي د مدعی عليه دفع پرمدي مذکور هذا عرض کړل شوه نو که يي دفع صحیح وه او ثابته يي کړه نو په دغه صورت کي مدعی عليه مدعي او مدعي مدعی عليه گړځي

(۴۴) که چيرته دفع صحیح نه وه محکمہ به د عدم صحت دلائل په فيصله کي ليکي

(۴۵) او که یی دفع ثابتہ نکره او حال داچي دفع یی متضمن اقرار لره نه وي نود مدعي دعوی معاد کيږي قاضي به دمدعي څخه دخپلي دعوی داثبات لپاره مثبتہ بينه وغواړي .

(۴۶) او که مدعی علیه دمدعي په دعوی اقرار وکړي ، داقرار صورت به یی له زیادت او نقصان څخه پرته کت مت ليکي .

(۴۷) او په فیصله کي به ليکي چې دمدعی علیه اقرار د محکمي لخوا په محضر د قضاء په حضور ددوه نفره شاهدانو فلان او فلان کي پرمدعی علیه عرض کړی شو او مدعی علیه دگوتی په لگولو سره دخپلي ليکلي اقرار تصدیق په حضور ددوه نفره شاهدانو فلان او فلان کي وکړی .

(۴۸) که مدعی علیه انکار وکړ قاضي به صورت دانکار هو بهو وليکي البته د (۴۱) مادي هدايت دي په نظر کي لري او د مدعي څخه به داثبات لپاره مثبتہ بينه وغواړي او دابه ليکي چې دمدعی علیه له انکار څخه وروسته له مدعي څخه داثبات ددعوی شاهدان طلب شول

(۴۹) که یی شاهدان راوستل محکمه به دمدعي د شاهدانو دراوستلو جریان ، شهرت مکملمه ، اهليت ، صفات ، کسب او عمر وليکي .

(۵۰) او په فیصله کي به ليکي چې وروسته له اداء د شهادت علی التعاقب والانفراد د شاهدانو ليکلي شاهدي د محکمې لخوا په محضر د قضاء په حضور ددوه نفره شاهدانو کي پره شاهد عرض شوه او هر شاهد دگوتی په لگولو سره دخپلي ليکلي شاهدي تصدیق په حضور ددوه نفره شاهدانو فلان او فلان کي وکړی .

(۵۱) د شاهدانو د شهادی الفاظ به ټکي په ټکي په فیصله کي وليکي .

(۵۲) شاهدان باید دمدعی بها حتمي موقعیت او حدود بیان کړي ، ذکر د اصحاب الحد و دسره د شهرت مکمله وکړي او هم باید نسبت د ملکیت و اصحاب الحد و ته وکوي او هم یې فواصل ذکر کړي .

(۵۳) محکمه به ليکي چې شاهدي په مجلس د قضاء کي په حضور د خصمینو کي اداء شوه

(۵۴) شاهدان به په شاهدي کي مدعي او مدعی علیه او مدعی به ته (دمکن الاحضار په صورت کي) په دغه یا (هذا) سره اشاره کوي

(۵۵) او دابه ليکي چې د شاهدانو شهادت دمدعي له دعوی سره موافقت درلودی یا نه او که نه وود عدمي موافقي او رد وجه به یې ليکي .

(۵۶) شاهدي به د معاینې وي نده سماع ، حکه د سماع شاهدي په څو خاصو ځایونو کي معتبره ده چې د فقهي په کتابونو کي ذکر دی .

(۵۷) قاضي به د هر شاهد د شهادی د اداء کولو وروسته مشهود علیه ته د جرحي موقع ورکوي که مشهود علیه جرحه مرکبه وکړه او په شاهدانو یې ثابتہ کړه نو شاهدي له منغ وړي البته د جرحي مرکبې او دهغې داثبات طریقہ به ليکي .

(۵۸) که جرح یې نه درلوده یا مجرد وه یا یې ثابتہ نه کړه نو قاضي صاحب به د شاهدانو سري او علني تزکیه وکړي ، البته د جرحي مجردي په صورت کي به هغه جرح نویشته کوي او د مجرد والي دلیل به یې وایي

(۵۹) که تزکیه یې وشوه او شاهدي یې قبوله شوه بیا به دغه ټول جریان وليکي چې سري تزکیه د فلان نمبر مکتوب په توسط وشوه او علني تزکیه د فلان او فلان مزکینو لخوا په مجلس د قضا کي په حضور د شاهدانو او طرفینو کي وشوه .

(۶۰) بيا به قاضي صاحب وليکي چي وروسته تر شاهدي ادا کولو او وروسته تر تزکيې سري او علني ماقاضي له مفتي صاحب څخه فتوی و غوښته مفتي صاحب په دغه تاريخ په دغه نمبر دغه سي فتوی راکړه .

(۶۱) که مدعي له شاهدانو څخه خپل عجز په تحريري شکل ښکاره کړي ، نوبه مدعي ته ووايې ته د مدعي عليه د يمين حق لري . نوبه المطالبه به قاضي مدعي عليه ته يمين ورکوي البته : د يمين نوع او الفاظ به په فيصله کي ذکر کوي .

(۶۲) بيا به دمفتي صاحب فتوی او دلائل وليکي .

(۶۳) بيا به قاضي صاحب نص الحکم وليکي .

د نـص الحـکم متـعلق مواد :

(۶۴) په نص الحکم کي به اول قاضي خپل شهرت مکمله وليکي بيا به دا وليکي چي د اسلامي امارت له طرفه د فلان محکمي برحاله قاضي مأذون بالحکم غير معزول يم په مجلس د قضاء او په حضور حقيقي يا حکمي د طرفينو کي په فلان وخت او فلان محل کي مي حکم وکړي په قضاء د ترک يا قضاء الزام سره او هغه مدعي به که ممکن الاحضار وي د حکم د ابلاغ په وخت کي به په محکمه کي حضور وي او اشاره به ورته کوي .

(۶۵) قاضي صاحب به الفاظ د قضيت او حکمت په خپله فيصله کي ليکي او که يې د قاضي سره رئيس هم درلو و دی بيا به قضينا او حکمنا ليکي او حکم به په قطعي الفاظو سره ليکي . نه د حکايت او شک په الفاظو .

(۶۶) دوکالت په صورت کي به قاضي د اسي ليکي حکم مي وکړي ستا پر موکل فلان ولد فلان ولد يت فلان يا استاد موکل فلان ولد فلان ولد يت فلان لپاره په حضور کي ستا وکیل هذا کي .

(۶۷) د حکم داستيناد لپاره به فقهي جزئيات ياد لائحي او اصولنامي مواد ذکر کوي کله چي فيصله وليکل شي نو قاضي صاحب رئيس صاحب به هريو خپل د سخپونه پروکړي او د محکمي رسمي مهر به ورباندي ولگوي ، مفتي صاحب او محرر صاحب به فيصله د سخپونه نکوي .

د فيصلي د ابلاغ متعلق مواد :

(۶۸) قاضي صاحب به خپله فيصله په مجلس د قضاء کي په حضور د طرفينو او په حضور د شاهدانو د ابلاغ کي ابلاغ وي .

(۶۹) د ابلاغ د شاهدانو شهرت مکمله اهليت او تاريخ د ابلاغ به په مستقله ابلاغ پاڼه کي وليکي .

(۷۰) قاضي به تر ابلاغ وروسته جانبينو ته ووايې چي پر فيصله قناعت لري يا نلري هريو به دخپل قناعت يا عدم قناعت تصديق وکړي او گوته به ورو لگوي د مرافعه طلبي او تميز طلبي موده به ورته واضح کړي .

(۷۱) د فيصلي اصلي ورقي به محکوم له ته ورکړي يوه کافي به محکوم عليه ته ورکړي او يواصل به محکمه په خپل دفتر کي محفوظ کړي

(۷۲) کوم طرف که مرافعه يا تميز غواړي هغه ته به د مرافعه يا تميز په عنوان مکتوب ورکړي په مکتوب کي به د موضوع اجمالي ذکر وکړي مثلاً مدعي فلان او مدعي عليه فلان ترمنځ د فلان شي دعوی وه مور د فلان په حق کي فيصله وکړه فلان جانب غير قانع ده لهذا دوسيه چي مثلاً شل ورقي دی د همدغه مکتوب ضميمه د بعدي اجرا آتول لپاره ستاسو محترم مقام ته دروليرل شوه .

مت فرق حڪمونه:

(۷۳) په فيصله کي بايد دعريضي خلاصه هم درج شي .

(۷۴) کله چي تحقيقات د طرفينو پاى ته ورسيدل او طرفينو وويل: نور څه نه لرو، نو هغه وخت به دوى پوهوي چي محاکمه پاى ته ورسیده

(۷۵) که په يوه موضوع کي له اهل خبره وو څخه معلومات غوښتل شوي وي قاضي به فيصله کي ليکي .

(۷۶) که لوړو محاکموتينو محکمو ته فيصله دنقصاناتو له کبله راجع کوله ټول نقصانات به يو په يو ورته په گوته کوي .

(۷۷) منقوضه فيصله چي د ټيټو محکمو له لوري اصلاح شوي وي د ابه ليکي چي تر نقض وروسته اصلاح شوي دوهمه فيصله . ۵۵

(۷۸) د اصلاح شوي فيصلې او منقوضه فيصلې تاريخونه او نمبر به جلا جلا وي .

(۷۹) لوړي محکمي که تر نقض وروسته تائيد د دوهمي اصلاحي فيصلې تر سره کاوو نوبه داسي ليکي تراصلاح وروسته تائيد شوه .

(۸۰) که د تميز له خوا څخه د ټيټو محکمو پر فيصلو نقضونه شوي وو ټيټي محکمي به د اصلاح په صورت کي د تميز نقضونه هو بهو ليکي .

(۸۱) کله چي ټيټي محکمي ولوړو محکمو ته دوسيه ليري بايد چي دادوسيه جدول واره مرتبه وليري له عريضي څخه بيا ترابلاغ پارچې او پرهره ورقه بايد د محکمي ټاپه لگيدلې او نمبر باندي وهل شوي وي